

[Jørgen Jørgensen (Lejre).]

klart, at de paagældende Grundejere vil indhøste mægtige Fordele, og saa siger man fra Venstre-Repræsentanters Side i Amsraadet og andre Steder, hvor man har Forholdene lige for Haanden, at det er en Urimelighed, som burde forebygges. Men herinde i Rigsdagen staar de samme Partier og hindrer, at denne Urimelighed kan afhjælpes.

Jeg beklager, at den højtærede Finansminister har ment det nødvendigt at vise saa stort Hensyn til de to Oppositionspartier, saa han er gaaet fra at beskattede de tre Fjerdedele til nu at foreslaa at beskattede Halvdelen. Jeg beklager, at de politiske Forhold i Rigsdagen er saadanne, at man skal tage et saa vidtstrakt Hensyn for at kunne regne med nogen Mulighed for at kunne gennemføre et Forslag af denne Art, og nu viser det sig endog, at denne udstrakte Haand kun bliver mødt med Afvisning fra de to Partier.

Jeg tror, at vi paa dette Omraade nu skulde se at faa begyndt. Den Begyndelse, der i saa Henseende blev gjort med det Forslag, der blev gennemført i 1926, er uden praktisk Betydning overfor de stærke Stigninger, som man gennem Forslaget her søger at ramme. Jeg tror, at det er paa høje Tid, at man fra Samfundets Side nu søger at faa en Slags Erstatning for de store Beløb, der fra det offentlige Side i vor Tid, nu sidst gennem Loven om Vejmillionerne, lægges ud og fremkalder de Værdistigninger, som ingen enkelt har noget Krav paa, men som bør tilfalde Folket paa den Maade, som her er foreslaaet.

Til Trods for, at de Udtalelser, der er faldet fra de to Oppositionspartier, ikke synes meget imødekommende, haaber jeg, der vil komme noget ud af Sagen, forhaabentlig er der indenfor disse Partier andre Mænd, der vil se mere forstaaende paa et Forslag af denne Art, vi her forhandler, saa det kan gennemføres. Jeg skal tilsige mit Partis Støtte til, at vi nu søger at faa gennemført en Værdistigningsskat, som virkelig betyder noget. Jeg anbefaler Forslaget, som det foreligger.

Hans Hansen: Naar man her i dette høje Ting behandler Lovforslag, der tager Sigte paa at skaffe Staten Indtægter, er det jo i Regelen saaledes, at de Indtægter, Staten skal tilvejebringe, maa tages af Befolkningens Indtægt, og i samme Grad Staten ved Lovgivningen gør Indgreb i Borgernes Indtægter, i samme Grad svækkes Erhvervslevet, Produktionsevnen i al Almindelighed.

Det foreliggende Forslag om Grundstigningsskyld danner en velgørende Undtagelse herfra, fordi det tager Sigte paa at inddrage den fremtidige Værdistigning af Jord og Grund, der ikke skyldes Enkeltmands Arbejde. Og tilmed vil en Inddragning af den fremtidige Værdistigning uvægerlig have den Virkning, at Grund, hvortil der er knyttet Forventninger om fremtidig Værdistigning og Stigningsgevinst, ikke mere vil have Mulighed for at give en Gevinst til sin Ejer, naar han venter, og derfor vil dette Forslag, om det ophøjes til Lov, ikke faa de uheldige Virkninger, som Skattelove i al Almindelighed har, fordi en saadan Lov om at inddrage den fremtidige Værdistigning ikke hemmer Produktionen. Inddragning af den fremtidige Stigning i Værdien af Jord som Skyld vil tværtimod faa den Virkning, at naar der ikke mere er Mulighed for Gevinst ved at vente, vil der komme mere Jord paa Markedet.

Der vil med andre Ord ikke være noget at vente paa, og en Grund eller et Stykke Jord maa derfor bebygges eller bruges straks for at skaffe Forrentning af de Penge, der er anbragt deri. Derfor vil en Grundstigningsskyld fremme Produktionen og ikke hemme den.

Der er for mig ingen Tvivl om, at meget er forsømt i vor Lovgivning, fordi en Grundstigningsskyld ikke er gennemført for mange Aar siden. Derfor er der kun Grund til at hilse dette Lovforslag med Tilfredshed, saa meget mere som det Spørgsmaal nu trænger sig paa om de københavnske Boligspørgsmaal, om Huslejelovgivningen og alle de Spørgsmaal, der knytter sig dertil.

Den Forskel, der er med Hensyn til at bygge Huse i København og andre Steder i Landet, skriver sig udelukkende fra to Ting, for det første den lidt højere Arbejdsløn i Byggefagene her i København og for det andet den meget højere Pris paa Grunde.

Den højere Arbejdsløn har kun en naturlig Begrundelse i, at man kan sige, at Huslejen er højere, og at dette skyldes, at Grundpriserne er højere, idet alle andre Ting, Byggematerialer, Byggeomkostninger, Levevilkaar ikke er højere i København. Jeg tror, at Varepriserne endda er mindre som Helhed, i Øjeblikket i alt Fald, i København. Spørgsmaalet om Huslejelovgivningens Ophævelse staar for mig i nøje Forbindelse med hele Grundstigningsspørgsmaalet.

Det samme gælder det store Problem om Elektrificeringen af Københavns Nær-